

Sygn. akt: I C 1210/13 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marcin Ilków
Protokolant:	Janusz Gogolin

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2014 r. w Strzelcach Opolskich

sprawy z powództwa (...) **S.a.r.l. z/s w L.**

przeciwko **B. C.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. obciąża kosztami postępowania stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 09 grudnia 2011 roku (...) S.a. r.l. z siedzibą w L.wniosło o zasądzenie od pozwanego B. C. kwoty 600,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

Uzasadniając strona powodowa podniosła, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 11 marca 2011 roku nabyła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. Pozwany do dnia dzisiejszego nie uregulował swojego zadłużenia wynikającego z noty karnej z dnia 27 marca 2007 roku.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 24 lutego 2012 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...), w którym uwzględnił żądanie strony powodowej w całości.

B. C. na ww. nakaz zapłaty wniósł sprzeciw, w którym podniósł, iż w przeszłości utracił swój dowód tożsamości, którym ktoś mógł się posłużyć. Nadto wskazał, że do dnia dzisiejszego nie otrzymał żadnych pism z sądu, które dotyczyłoby wynikającego ze sprawy roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 2007 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym we W. umowę na czas nieoznaczony dotyczącą udziału w promocji mixPlus nr 261. Umowa przewidywała karę umowną z regulaminu promocji w kwocie 600,00 zł.

Dowody:

- umowa z dnia 10.07.2007r. wraz z załącznikiem, k. 20-21;

W dniu 11 marca 2011 roku (...) S.A. z siedzibą w W. sporządzono dokument o nazwie „Umowa sprzedaży wierzytelności”. Intencją stron było zawarcie umowy cesji, której przedmiotem miało być przeniesienie wierzytelności pieniężnych określonych w treści umowy w celu ich dalszej windykacji.

Stronie powodowej miała przysługiwać od pozwanego wierzytelność w kwocie 600,00 zł, mająca wynikać z wystawionej pozwanemu noty karnej nr (...) -MP z dnia 27 marca 2007 roku.

Dowody:

- fragment „umowy cesji” z dnia 11.03.2011r., k. 22v;

- częściowy wykaz wierzytelności k. 28;

- nota obciążeniowa z dnia 27 marca 2007 roku, k. 19;

Pismem pt. „Zawiadomienie” (bez oznaczonej daty) strona powodowa powiadomiła pozwanego o zawartej w dniu 11 marca 2011 roku umowie, a w którym to piśmie wskazano, że zadłużenie pozwanego wynosi 600,00 zł.

Dowód:

- zawiadomienie, k. 27v.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę roszczeń strony powodowej w niniejszym procesie stanowić miała umowa z dnia 11 marca 2011 roku, zawarta pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a stroną powodową, która miała stanowić umowę cesji objętych nią wierzytelności. Spór sprowadzał się do oceny, czy zasadne jest zasądzenie na rzecz strony powodowej od pozwanego żądanej pozwem kwoty.

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, co do których Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Strona powodowa reprezentowana była przez radcę prawnego i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Zgodnie z przepisami art. 6 k.c. i 232 k.p.c. strona, która wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne powinna wskazywać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Stronę powodową obciążał więc obowiązek wykazania, iż przysługuje jej uprawnienie do dochodzenia zapłaty należności od pozwanego z tytułu związania go umową z poprzednikiem prawnym. Art. 6 k.c. stanowi, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Wobec powyższego strona powodowa, w celu udowodnienia swoich twierdzeń, powinna była w trakcie procesu wykazać bezspornie i jednoznacznie, że pozwany nie zapłacił całej należności wskazanej w pozwie, tj. kwoty 600 zł.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik strony powodowej przedłożył jedynie fragment umowy sprzedaży wierzytelności oraz częściowy wykaz wierzytelności. Jednocześnie przedłożył kopię noty obciążeniowej oraz kopię umowy zawartej między pozwanym a poprzednikiem prawnym strony powodowej wraz z załącznikiem. Wobec tego wynikałoby uprawnienie poprzednika prawnego strony powodowej do obciążania pozwanego zapłatą, jednak Sąd nie

uznał przedstawionych dowodów za wystarczających do tego, by uznać rację strony powodowej, głównie przez fakt powzięcia wątpliwości co do samej „umowy” z dnia 11 marca 2011 roku.

Strona powodowa domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 600 zł jako dowód na poparcie swojego roszczenia przedłożyła praktycznie nieczytelny, a przede wszystkim niekompletny dokument o tytule „Umowa sprzedaży wierzytelności” wraz z częściowym wykazem wierzytelności oraz zawiadomieniem o rzekomym zawarciu tej umowy.

Dokument z datą 11 marca 2011 roku nie pozwala na przyjęcie, iż dokonano nią sprzedaży wierzytelności, w tym w stosunku do pozwanego, co miało również stanowić przedmiot umowy, ponieważ takiego dowodu nie może stanowić nie podpisany przez nikogo wydruk, który na dodatek jest niekompletny, jako że nie zawiera wszystkich stron umowy. Jednocześnie sama jakość wydruku budzi wątpliwości, ponieważ jest praktycznie całkowicie nieczytelna, przez co znacznie utrudnione jest stwierdzenie, czego wydruk ten dotyczy i co jest w nim postanowione.

Tym samym w ocenie Sądu należało zauważyć, iż dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem pozwanego nie może być częściowy wykaz wierzytelności oraz samo zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności, ponieważ z samego dokumentu w postaci zawiadomienia o sprzedaży wierzytelności, adresowanego do pozwanego, nie wynika fakt istnienia wierzytelności przeciwko pozwanemu, tym bardziej, że brak jest dowodu na to, by zawiadomienie to dotarło w ogóle do B. C. w sposób taki, że mógł się zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści.

Biorąc pod uwagę normę z art. 6 k.c., obowiązek w tym przepisie wyrażony, obciąża także pozwanego, bowiem powinien on w toku procesu wykazać, albo że zapłacił poprzednikowi strony powodowej wszystkie należności, albo, że konkretne dokumenty, będące podstawą do złożenia pozwu są niewłaściwe, albo, że umowę skutecznie wypowiedział. Konsekwencją jednak normy z art. 6 k.c. jest to, że na pierwszym miejscu strona powodowa powinna wykazać zasadność roszczenia, a następnie pozwany biorąc pod uwagę ten materiał dowodowy powinien się „bronić” i innymi dowodami wykazać swoje racje.

Mając na uwadze, że to strona powodowa przedstawionymi dokumentami nie udowodniła istnienia wystarczających podstaw do zasądzenia dochodzonej kwoty od B. C., a pozwany w swym sprzeciwie i na rozprawie zaprzeczył zasadności obciążania go dochodzoną pozwem kwotą, Sąd powództwo oddalił.

W związku z powyższym po stronie powodowej zdaniem Sądu istnieje również brak legitymacji procesowej.

Legitymacja procesowa jest opartym na prawie materialnym uprawnieniem do występowania w charakterze strony w konkretnej sprawie sądowej. Legitymacja procesowa wynika ze stosunku prawnego wiążącego strony procesowe. Wymóg jej posiadania stanowi przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy, bowiem jeżeli sąd stwierdzi, że strony łączy więź materialno-prawna i żądanie powoda jest uzasadnione, to udzieli ochrony prawnej jednakże, aby mogła być udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona.

W niniejszej sprawie wobec niemożności stwierdzenia czy strona powodowa zawarła faktycznie umowę cesji, tym samym zdaniem Sądu należy przyjąć, iż niewłaściwy podmiot wniósł powództwo przeciw pozwanemu, co skutkuje również oddaleniem powództwa.

W kwestii kosztów procesu Sąd z uwagi na fakt, iż strona powodowa przegrała proces w całości obciążył ją kosztami w zakresie w jakim je poniosła.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.